

POŚLANNICTWO ŚW. JÓZEFA W ŻYCIU CHRYSZTUSA I KOŚCIOŁA

Tradycyjnie, w miesiącu marcu szczególnie czcimy św. Józefa oblubieńca NMP, a czynimy go zwłaszcza w poświęconą mu uroczystość – 19 marca. Święty Józef to – po Maryi – człowiek najbliższy Jezusowi; największy i najcichszy ze świętych i tak skromny, że bardzo niewiele o nim wiemy. Jest wzorem „człowieka sprawiedliwego” (por. Mt 1,19), który w doskonałej zgodzie ze swoją oblubienicą Niepokalaną Maryją przyjmuje razem z Nią Syna Bożego, który stał się człowiekiem i czuwa nad Jego ludzkim rozwojem. Znamienne poucza nas o św. Józefie św. Bernard ze Sieny (+1444): „Jeżeli więc cały Kościół jest dłużnikiem Dziewicy Matki, ponieważ przez Nią otrzymał Chrystusa, to z pewnością zaraz po Niej wdzięczność i specjalny szacunek winien własnie św. Józefowi”.

W 1870 r. papież Pius IX ogłosił św. Józefa patronem Kościoła powszechnego. Święty Jan Paweł II poświęcił św. Józefowi osobny dokument – adhortację apostolską „Redemptoris Custos” (1989 r.), w której poucza o posłannictwie św. Józefa w życiu Zbawiciela i Kościoła. Warto wiedzieć, że obok św. Karola, drugim patronem z chrztu papieża Jana Pawła II był właśnie św. Józef. Wezwania Litanii do św. Józefa sławia jego cnoty i prosimy go o wstawiennictwo m.in. jako „Opiekuna Kościoła świętego” i „Podporę rodzin”. W jednej ze znanych modlitw do św. Józefa prosimy, abyśmy za jego przykładem i jego pomocą wsparci „mogli żyć światobliwie, umrzeć pobożnie i osiągnąć wieczną szczęśliwość w niebie”.

W Kaliszu znajduje się narodowe Sanktuarium św. Józefa, który jest tam czczony w wizerunku Świętej Rodziny. Około 1630 r. mieszkaniec wsi Szulec ufundował obraz św. Józefa i umieścił go w już istniejącej kolegiacie kaliskiej. Obraz coraz bardziej słynął łaskami i papież Pius VI potwierdził, że obraz jest cudowny, a w 1796 r. obraz uroczystie koronowano. Po raz pierwszy w historii św. Józefowi nałożono koronę. W 1945 r. za wstawiennictwem św. Józefa Kaliskiego zostali cudownie ocaleni przed zagładą więźniowie niemieckiego obozu koncentracyjnego w Dachau. W 1962 r. papież Jan XXIII ofiarował kaliskiemu sanktuarium pierścień, a także wprowadził do kanonu Mszy św. imię św. Józefa. 4 czerwca 1997 r. Sanktuarium św. Józefa w Kaliszu nawiedził Jan Paweł II. W wygłoszonej tam homilii żarliwie przestrzegał, że „naród, który zabija własne dzieci, jest narodem bez przyszłości”. Papież Franciszek ogłosił Nadzwyczajny Rok Świętego Józefa Kaliskiego od 3 grudnia 2017 do 6 stycznia 2019 r. z możliwością uzyskania odpustu zupełnego.

Parafia Świętego Krzyża
ul. Krakowskie Przedmieście 3, 00-047 Warszawa
tel. 22 826 89 10, e-mail: swkrzyz.waw@interia.pl
strona internetowa: www.swkrzyz.pl
Konto: 59 1240 1024 1111 0010 0109 1158
Redakcja Mszy św. radiowej: tel. 22 826 70 74

Kancelaria parafialna
w dni powszednie: 10-12, 16-18; w soboty: 10-12
ks. proboszcz przyjmuje w środy

Redakcja biuletynu: ks. Marcin Rolke, ks. Piotr Rutkowski

BIULETYN PARAFIALNY

SVRSVM CORDA

Parafii Świętego Krzyża w Warszawie
prowadzonej przez Księży Misjonarzy św. Wincentego a Paulo
od roku 1653

Niedziela, 4 marca 2018

III Niedziela Wielkiego Postu

Refleksja wielkopostna

W liturgii przeżywanego przez nas tego szczególnego czasu jakim jest czterdziestodniowe przygotowanie do Wielkanocy dominują trzy tematy: chrzest, pokuta i Męka Pańska.

W pierwszych wiekach Kościoła okres Wielkiego Postu był czasem intensywnego przygotowania katechumenów, czyli dorosłych kandydatów do chrztu. Sakrament ten był uroczystie udzielany w Wigilię paschalną. Katechumenat trwający przez dłuższy okres czasu, w Wielkim Poście wchodził w swoją końcową fazę i w trzecią, czwartą, i piątą niedzielę wielkopostną katechumeni przechodzili tzw. skrutnia (rodzaj „egzaminów”) w czym modlitwą towarzyszyła im wspólnota wiernych, a biskupi wygłaszali przy tej okazji specjalne pouczenia. Wiele z tych ich katechez zachowało się do dzisiaj. Z upływem wieków katechumenat w pierwotnej formie zaniknął, bo całe narody przyjmowały chrześcijaństwo i funkcję katechumenatu miały przejąć rodziny chrześcijańskie.

Dzisiaj, my już ochrzczeni, w czasie uroczystej liturgii Wigilii Paschalnej odnawiamy przyrzeczenia chrzcielne, które kiedyś, w naszym imieniu składali nasi rodzice i chrzestni. Liturgia wielkopostna w różny sposób przypomina nam wielkość sakramentu chrztu św., a także naszą nową godność dzieci Bożych otrzymaną dzięki łasce Bożej, którą niesie nam ten sakrament. W Wielkim Poście mamy w sobie odnowić więź z Chrystusem i Jego Kościołem, którą rozpoczął sakrament chrztu św.

Pokuta wielkopostna nie powinna utożsamiać się tylko z postem, który dawniej był bardzo surowo praktykowany. Post jest jedną z form pokuty, która ma polegać przede wszystkim na odwróceniu się od grzechu, na wewnętrznej przemianie (greckie słowo „metanoia”), na zmianie sposobu myślenia z ludzkiego na Boży! To nasze autentyczne nawrócenie winno nas doprowadzić do spotkania z Chrystusem w sakramencie pokuty, by pojednać się z Bogiem i Kościołem. Sam post poza dziedziną pokarmów, powinien dzisiaj dotyczyć wielu innych zakresów naszego życia

Msze święte w niedziele: **6, 7.30, 9** (radiowa), **10.30*** (dla przedszkolaków), **10.30** (dla dzieci), **11.45** (suma), **13, 16, 19, 19*** (dla studentów);
w dni powszednie: **6, 7, 7.30**, 8, 9, 12, 16.30**, 17**, 18, 19****

Spowiedź w niedziele: podczas każdej Mszy św.; w dni powszednie: **6 - 12, 17 - 19.30**, w I piątek miesiąca: **6 - 12, 15.30 - 19.30**

Adoracja Najświętszego Sakramentu od poniedziałku do piątku: **9.30 - 16.30****

(oznaczenia miejsc: * w dolnym kościele, ** w kaplicy Matki Bożej Częstochowskiej)

np.: wstrzemięźliwości od używek, ograniczenia w korzystaniu z urządzeń komunikacji elektronicznej, które niestety często powodują zanik rzeczywistych relacji międzyludzkich. Wyrazem naszej pokuty wielkopostnej niech też stają się dobre czyny miłosierdzia okazane potrzebującym pomocy.

Liturgia wielkopostna w specjalny sposób poświęca Męce Pańskiej dni Wielkiego Tygodnia, poczynając od Niedzieli Palmowej, nazywanej też Niedzielą Męki Pańskiej. Tajemnice zbawczej dla nas Męki i Śmierci Krzyżowej Pana Jezusa, rozważamy też w nabożeństwach: Drogi krzyżowej i Gorzkich żalów, które są odprawiane w okresie Wielkiego Postu. Warto też zaznaczyć, że rys pasyjny jest jednym z charakterystycznych rysów naszej polskiej pobożności obok wymiaru maryjnego. Tradycyjnie śpiewane w Polsce, w okresie Wielkiego Postu pieśni pasyjne mają swoje długie dzieje. Autorem tekstu pieśni z 1488 r.: „Jezusa Judasz sprzedał” jest bł. Władysław z Gielniowa (patron Warszawy), a tekst pieśni: „Rozmyślajmy dziś wier- ni chrześcijanie” ułożył ks. Jakub Wujek – w XVI w.

Na drodze naszego czterdziestodniowego przygotowania do Świąt Paschalnych obok światła, które niesie nam Słowo Boże, pomocne wskazania i pouczenia niosą nam również teksty liturgiczne poszczególnych dni wielkopostnych. Znamienne pouczenie przynosi nam „modlitwa dnia” z dzisiejszej trzeciej niedzieli Wielkiego Postu, wskazując na Boga jako „źródło wszelkiego miłosierdzia i dobroci”, przypomina też Boże wskazanie, że „lekarstwem na nasze grzechy jest post, modlitwa i jałmużna”. Chciejmy z gorliwością podjąć w Wielkim Poście te uczynki pobożne, które mają nam pomóc w ożywieniu relacji z Bogiem, a także w uporządkowaniu własnego wnętrza i kształtowaniu właściwego odniesienia do bliźnich.

Z Ewangelii św. Jana (J 2, 13-25)

Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus przybył do Jerozolimy. W świątyni zastał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. Wówczas, sporządziwszy sobie bicz ze sznurów, wypędzał wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porzucił monety bankierów, a stoły powywracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: „Zabierzcie to stąd i z domu mego Ojca nie róbcie targowiska!” Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: „Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie”. W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: „Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?” Jezus dał im taką odpowiedź: „Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo”. Powiedzieli do Niego Żydzi: „Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?” On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Piśmu i słowu, które wyrzekł Jezus. Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w Jego imię, widząc znaki, które czynił. Jezus natomiast nie zawierał im samego siebie, bo wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co jest w człowieku.

KOMENTARZ DO EWANGELII

Wydarzenie wypędzenia przez Chrystusa przekupniów ze Świątyni Jerozolimskiej opisali nam wszyscy Ewangelisci. Pan Jezus wchodząc do świątyni, zatrzymał się w zewnętrznym przedsionku pogan i tutaj dokonał swojego dzieła

przeciwko nadużyciom sprzedających, przeciwko niewłaściwemu wykorzystaniu świątyni, która jest przecież domem modlitwy. Oczyszczenie świątyni nie jest aktem przeciwko świątyni lub kultowi, lecz przeciwko hipokryzji i niestosownemu procederowi handlu praktykowanemu przez przywódców religijnych. To oczyszczenie związane jest z nadejściem czasów mesjańskich, co zapowiadały prorocтва Zachariasza (por. Zach 14,21) i Ezechiela. Ewangelista Jan przekazuje nam w swoim opisie tego wydarzenia o bardzo zdecydowanej i surowej reakcji Pana Jezusa na zastane w świątyni nadużycia: użył Chrystus bicia ze sznurków, wyrzucił handlarzy razem ze zwierzętami, powywracał stoły. Jedynie łagodniej odniósł się Pan Jezus do sprzedawców gołębi, bo byli to biedni ludzie, którzy sprzedawali gołębie składane w ofierze przez ubogich. Całe to wydarzenie jest napomnieniem, że świętości (a taką była przecież

świątynia – miejsce modlitwy, kultu) należy traktować święcie! „Sancta sancte” – to słynna maksyma, która mówi, że nie można szargać świętości! Dalszy ciąg tej niedzielnej Ewangelii przynoszący dialog Pana Jezusa z Żydami dotyczy proroczego obrazu, którym posłużył się Chrystus opisując zburzenie świątyni i jej odbudowanie na nowo w trzy dni – to zapowiedź Zmartwychwstania Pana Jezusa. Spełnienie potem tej zapowiedzi stanowiło dla uczniów Pana umocnienie wiary w Niego, jako obiecanego Zbawiciela.

Nabożeństwa

niedziela:	18.00 – Nabożeństwo Eucharystyczne
poniedziałek:	18.30 – Nabożeństwo do św. Wincentego a Paulo
wtorek:	17.30 – Nowenna do św. Judy Tadeusza
środa:	18.30 – Nabożeństwo do św. Józefa
czwartek:	18.30 – Nabożeństwo do Najświętszej Krwi Jezusa
I czwartek miesiąca:	17.30 – Nowenna ku czci Świętego Jana Pawła II
piątek:	18.30 – Nabożeństwo do Najświętszego Serca Jezusa
sobota:	9.30 – Nowenna do Matki Bożej Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik
I sobota miesiąca:	11.00 – Nabożeństwo do Niepokalanego Serca NMP

